

KOLEKTUVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

1959 m.

lapkričio

4 d.

TREČIADIENIS

Nr. 89 (1072)

KAINA 15 KAP.

Eina nuo 1948 m.

SPINDĖKIT, DEKIT KULTŪROS ŽIBURIAI

Vakaras. Kunigiškių kaimo gatvėje užsidega elektros žiburiai. Pačiame kaimo gale pro skaidriai apšviestus seno namo langus sklinda akordeono muzika. Kartu su skaidria šviesa liejasi tautinių šokių melodija.

Kas čia taip linksmiasi paprastą darbo dienos vakarą?

Bet palūkėk dar kiek prie klubo durų, ir pamatysi vieną po kito skubančius į vidų jaunus muzikantus su aukso žėrinčiomis dūdomis rankose.

Tris — keturis kartus per savaitę vyksta saviveiklininkų repetitijos.

Štai muzikantai išsiskirstė, o jų vietą klubo scenoje užima dramos mėgėjai. Spalio šventėms jie paruošė 5 veiksmų K. Sajos pjesę „Lažybos“. Net keturiolika artistų dalyvauja veikalo pastatyme. Čia sutiksi traktorininką Alg. Matulevičių, kolūkių Pr. Zubavičių, elektrinės darbuotoją Br. Kovą, mokytoją P. Gaučį, kolūkio pirmininką A. Slavenską ir partinės organizacijos sekretorių V. Polikevičių. Saviveiklininkų tarpe pamatysi jaunas septynmetės mokyklos mokytojas Valę Kiškytę ir Danguolę Netikšaitę. Jos ne tik dramos mėgėjos, bet ir geriausios šokėjos.

Gerai darbuojasi statydami daugiaveiksmes pjeses, ruošdami įdomias menines programas „Lenino keliu“ kolūkio saviveiklininkai. Užtat linksmiai, įdomiai praeina kolūkiečių su-

batvakariai. O bus dar linksmiau, dar daugiau erdvės, kai kolūkyje bus baigti statyti mūriniai kultūros namai.

Daug įdomių koncertų, meninės saviveiklos vakarų surengė „Lenino keliu“ kolūkio saviveiklininkai už savo kolūkio ribų. Ir visur jie laukiami svečiai.

— Bepigu mums koncertuoti, veikalus statyti, kai valdyba meninės saviveiklos ugdymu rūpinasi, — pasakoja saviveiklininkas P. Gaučys. — Pamenu, kartą grimo pristigom. Pats pirmininkas jo iš Kau- no atvežė. O kiek mums muzikos instrumentų nupirko? Jau ir pianiną iš prekybos bazės atsi- vežėm. Už tai saviveik- loj pas mus dalyvauja ir seni, ir jauni.

Koks kontrastas! Čia pats kolūkio pirminin- kas už šimtų kilometrų atlikinėdamas artelės reikalus, nepamiršo pa- sirūpinti grimu, o Skie- monių kultūros namų saviveiklininkai — Anykščius atvažiuoti mašiną vos vos išprašė!

Pastatė gražius kul- tūros namus Zdanovo vardo kolūkio statybi- ninkai. Įrengė, gražiai išdėžė. Paklausk kol- ūkio vadovų apie kul- tūrinį darbą, atsakys:

— Kultūros namus turimi

Bet į tuos kultūros namus kolūkiečiai suei- na tik kinofilų pažiū- rėti, susirenka į metus kartą darbo rezultatų suvesti. Meninė savi- veikla apleista.

Prieš mus Svėdasų apylinkės jaunimo lai- škas. Štai ką pasakoja

apie savo kultūros na- mus jaunieji draugai:

„Šeštadienį ar sek- madienį atėjęs prie kultūros namų, randi ant durų užraktą, ku- ris saugos tuščias sa- lės sienas. Už tai už- kandinėje vakare vie- tos atsisėsti nerasi. O ką kitą veikti? Mes norėtume gerą pjesę suvaidinti, galima bū- tų ir chorą organizuo- ti ir šiaip subatvaka- riais pasižokti, bet vi- sa tai nelabai rūpi di- rektoriui T. Kazlaus- kui. Algą kultūros skyrius, matyt, jam ir taip išmoka“.

Ateina ilgi žiemos vakarai. Ir kad jie ne- būtų nuobodūs, plačiai turi atverti savo duris kultūrinės įstaigos.

Kadru parinkimui ir auklėjimui—svarbiausią dėmesį

„Skiemonių“ kol- ūkio vadovai negali pasigirti nei gyvuli- ninkystės produktų gamybos rodikliais, nei aukštais grūdinių bei techninių kultūrų der- liais, nei gera darbų organizacija. Ypač smarkiai atsiliekama mėsos gamyboje. Per šių metų 9 mėnesius jos pagaminta 100 ha naudmenų vos 10 cnt. o kiaulienos 100 ha arimų — 9,8 cnt. Šie rodikliai netgi žemes- ni už praeitų metų ro- dikius per tą patį lai- kotarpį. Viena iš svar- biausių atsilikimo priežasčių yra ta, kad kolūkio pirminė parti- nė organizacija neski- ria reikiamo dėmesio tinkamų kadru į svar- biausius gamybos ba- rus parinkimui bei jų auklėjimui.

Ivykusiame partijos rajono komiteto biure ir buvo svarstomas klausimas apie „Skiemonių“ kolūkio parti- nės organizacijos veik- lą vykdant LKP rajo-

Anykštėnai mini „Anykščių šilelio“ šimtmetį

Daugiau kaip prieš šimtą metų darbščios lietuvio valstiečio anykštėno Baranausko rankos ant Sventosios upės kranto, žalioje paunksmėje, surentė mažutę, šiaudine pas- toge klėtelę. Ilgus il- gus dešimtmečius jina- stovėjo niekam neži- noma, kaip ir daugelio tų laikų Lietuvos val- stiečių klėtelės, su pus- tuščiais aruodais, su trūnijančiomis sieno- mis, lietaus ir vėjo čiažomu šiaudų stoge- liu. Niekas tada net ir negalėjo pagalvoti, kad ši kukli valstiečio klėtelė taps retos ver- tybės muziejumi, joje gims toks nemarus ir didingas lietuviškos

poezijos kūrinys, kaip poema „Anykščių šile- lis“.

Ir štai, praėjus dau- giau kaip šimtui metų, klėtelę lanko, su įdo- mumu apžiūrinėja šim- tai ekskursijų, tūks- tančiai žmonių, su pa- garba ir pasididžiavi- mu stebi tas vietas, kur kadaise lankėsi ir gyveno Lietuvos gam- tos dainius Antanas Baranauskas, kur ly- giai prieš šimtą metų buvo parašyti nuosta- bieji „Anykščių šile- lio“ posmai.

Dabar jau nebečai- žo šios klėtelės sienų rudeniškas lietus, da- bar jau nebeardo sto- go žvarbus vėjas. Il- gus metus buvusi lie-

tuvių vargo ir ašarų liudininke, šiandien ji Tarybinės vyriausybės didžiulio rūpinimosi dėka tapo priglausta po didžiuliu, šviesiu, mūriniu gaubtu.

...Spalio trisdešimt pirmosios popietė.

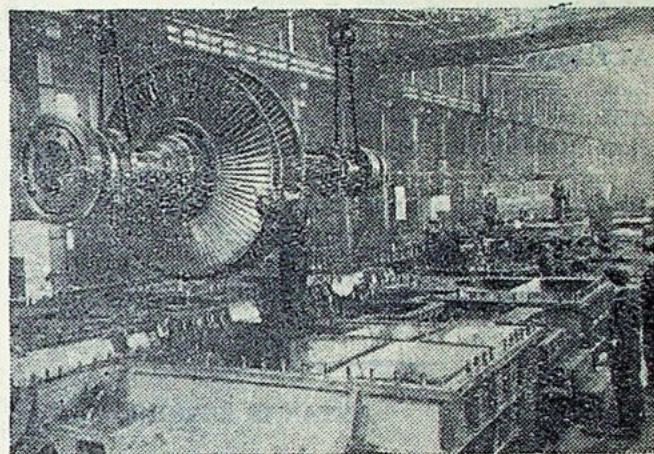
Šiandien prie klėte- lės susirinko kaip nie- kad daug žmonių. Miesto įstaigų, įmonių tarnautojai ir darbinin- kai, mokyklų mokslei- viai, aplinkinių kol- ūkių kolūkiečiai, sve- čiai iš Vilniaus ir kai- myninių rajonų atvyko paminėti įžymiosios Antano Baranausko poemos „Anykščių šilelis“ sukūrimo šimtų- jų metinių sukaktį.

(Nukelta į 2 psl.)

LENINGRADAS. Gerą dovaną Didžiojo Spalio 42 metinėms ruošia metalo fabriko turbinų statytojai. Jie nutarė iki lapkričio 7 d. surinkti 200 tūkstančių kilovatų galingumo ei- linę turbiną.

Nuotraukoje: bend- ras garo turbinos surinki- mo valzdas.

A. Michailovo (TASS) nuotr.

LKP RAJONO KOMITETO BIURE

no komiteto III-ojo plenumo nutarimą „Dėl darbo su kadrais pagerinimo“. Partijos rajono komiteto biu- ras nurodė, kad kol- ūkio pirmininkas ko- munistas drg. Budreika neįsiklauso į kitų komunistų balsą, nepa- grįstai bando paneigti jų priekaištus, iškelia į vadovaujantį darbą nepatikimus, pagal po- litines ir dalykines savybes netinkamus darbuotojus. Taip, pa- vyzdžiui, kolūkio pir- mininko pavaduotoju mechanizacijos reika- lams buvo paskirtas Ramoška, kuris buvo teistas, kap nešvarios praeities žmogus. Ap- lamai jis nenusimano mechanizacijos reika- luose, nesugeba vesti reikiamos atliktų dar- bų apskaitos. Už jį stengiasi dirbti žmona, kolūkio agronomė. Ta- čiau ir pastaroji pate- kusi vyro įtakon, pas- kutiniu metu mažai rūpinasi kolūkio rei- kalais. Kolūkio pirmi-

ninkas drg. Budreika talkstosi su tuo ir nesi- ima jokių priemonių darbui su vadovaujan- čiais kadrais pagerinti. Todėl kolūkyje ir nėra geros darbo organiza- cijos, iki šiol teiškulta vos 37 proc. javų, ne- kovojama už socialisti- nių išipareigojimų vykdymą.

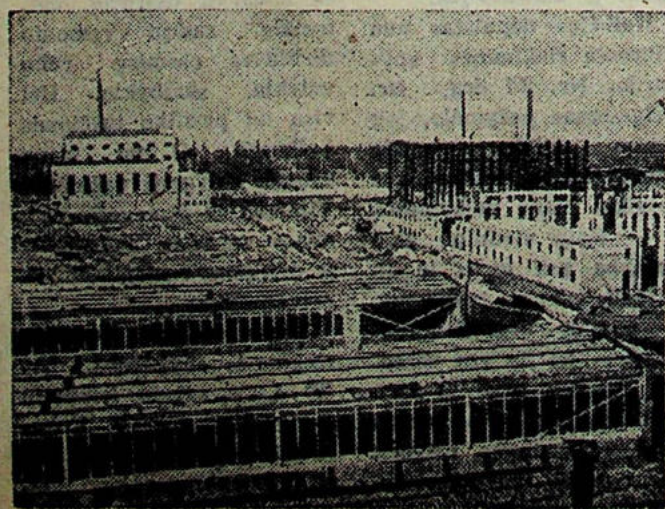
Kolūkio valdyba bei partinė organizacija nesirūpina kadru re- zervo sudarymu, nepa- siūnčia mokytiis į technikumus ar kitas specializuotas mokyk- las geriausių kolūkie- čių, nusišalino nuo vadovavimo komjauni- mo organizacijai. Iš 8 komjaunimo organiza- cijos narių tikrai vie- nas narys aktyviai da- lyvauja gamyboje.

Partijos rajono ko- miteto biuro posėdyje rimti trūkumai darbe su kadrais buvo at- skleisti ir Anykščių MMS. Nors MMS pir- minė partinė organiza- cija prieš mėnesį laiko pasiūlė savo nutarime direktoriui drg. Pere- vičiui atleisti iš ūkio vedėjo pareigų suk- čiautoją Ingaunį, ta- čiau Ingaunis tebedir- ba, jam patikėtos ma- terialinės vertybės. Biuras pažymėjo, kad MMS direktorius ko-

munistas drg. Perevi- čius parenka kadrus nesuderindamas su pir- mine partine organiza- cija, su partijos rajono komiteto ir rajono vykdomojo komiteto darbuotojais, nepasi- teirauja apie priima- mojo į darbą žmogaus ankstyvesnę veiklą. Taip buvo priimtas dirbti į MMS iš Jona- vos rajono atvykęs Česlovas Bukauskas, kuris ten buvo atleis- tas už nuolatinį gir- tuokliavimą, patikėto jam darbo sužlugdy- mą.

MMS komjaunimo organizacija negausi — vos iš 5 narių. O jaunimo čia yra labai daug ir komjaunimo organizacijos eilės ga- lėtų augti geriausiųjų gamybininkų sąskaita. Tačiau tuo mažai rū- pinamasi.

Partijos rajono ko- miteto biuras įparei- gojo „Skiemonių“ kol- ūkio ir MMS pirmines partines organizacijas bei komunistus drg. drg. Budreiką ir Pere- vičiui artimiausiu metu ištaisyti klaidas ir pa- šalinti trūkumus dar- be su kadrais, rimčiausią dėmesį skirti jų parinkimui, teisingam paskirstymui bei auk- lėjimui.

PERMES SRITIS. Dešiniajame Kamos krante, netoli nuo Kamos HES plyti didžiulė statybos aikštė. Čia statoma stambi kabelių gamykla. Vienas gamyklos korpusų jau eksploatuojamas.

Nuotraukoje: bendras įmonės statybos valz- das

V. Gende-Rota (TASS) nuotr.

„Anykščių šilelio“ šimtmečio minėjime dalyvavę poetai Teofilis Tilvytis ir Antanas Miškinis skaitė eilėraščius apie anykštėnus. Šie eilėraščiai spausdinami pirmą kartą.

TEOFILIS TILVYTIS

Anykščių duona

Nepamiršiu niekad aš Sventosios kranto,
Slėnį prie šilelio akyse regiu:
Įtelkė mergaitė man duonelę šventą
Ir valniką varpų iš bendrų rugių.

Kepalas kaip saulė, kaip svočios pyragas,
Ant viršaus žėruoja raudona žvaigždė;
Juokės raudonskruostė, saulėje įdegus,
Kviesdama ragauti Anykščių rūgšties.

Tokio atvirumo niekada nelaukiau,
Sieloj pasidarė gera ir šviesul
Prieš mane stovėjo gal šimtai šviesplaukių, —
Imkile, jos sakė — duona ta visų!

Duona ta šviežioji, duona ta šventoji,
Kveplanti aukštųjų kmynais ir medumi.
Duona ta be tvalko prakaito artojo,
Be aitraus kartumo dūmų ir skriaudų.

Aš nešusi duoną su žvaigžde raudona,
Laužiu atsisėdęs, atsikąst bandau:
Ačiū, mergužele, už šiųmetę duoną,
Nors ji nedakepus, nors rūgšties perdaug.

Duoki darbščiają auksinę ranką,
Nesuprask, gražuole, tu blogai manęs, —
Kepalas netilpo į krosnelę menką —
Mūsų duonai reikia didelės ugnies,
1959.

ANTANAS MISKINIS

ANYKŠTĖNAI

Draugai! Per iškilmės ir man čionai norėtus
Pasikalbėti apie žmogų ir poetą.

Praeina šimtas metų — ne viena diena!
Suvirpa ir nutyla skambanti daina.

Nelyginant žmogus juk ir daina numiršta;
Ji laiko bėgime išnyksta, užsimeršta.

O laiko bėgime, lyg paprastas augmuo,
Aptrūksta marmuras ir apželia akmuo.

Aš pagalvoju čia šiandien atsilankęs:
Man smėščioja — ir grėbėjė iš palankės,

Ir plemenėlis — jis — iš jurzdiko skurdaus,
Ir didelis poetas laikmečio graudaus,

Kai graužė gomurį duonelė pelutinė,
Kai liaudis griūdama dar mušė į krūtinę...

Kai buvo ir tamsu, ir juoda, ir gūdu,
Raudono širdys dar be popierio gaidų —

Ir gimė poema — daina jo ilgalaikė,
Kuri lig šios dienos gražuolė išsilaukė —

Ir episkai kilni, ir lyriškai gaudi
Kelmuotus kalnus mums palikdama širdy...

Poeto pakelti, kiti iškilo vyrai
Ir barstė vėl žiedais, pakol galva nusviro.

Pabėrė jie tada žvaigždėtų kūrinių,
Atėję iš Užuožerį ir Niūronių.

Ir švito žiburiai, ir paskenduolės klykėl
Suprato žmonės jau, kad ne vienai paliko,

Nors Puntuką dar nešė linkstančiais pečiais,
Bet su vilnim nueiti jau keliais plačiais.

Iš rašto ir dainos seniai pažįstam juosius,
Todėl ir jaudinuos Anykščiuose naujuosius.

Čia tiek puikių žmonių, kaip ir naujų namų,
Tad juos visus į dainą įskaiton imu.

Slais darbo žmonėmis gerėsis visas kraštas,
Iš čia ir vėl nauji poetai auga, bręsta,

Kaip obelys, tiktai kifokių atmainų —
Dainuojantys balsu tarybinių dienų,

Kur darbo rankos nulemia kartoms likimą
Ir tarpplanetinį raketų išlėkimą!

Tos naujos dainos kvepia ta pačia žeme
Ir tais pačiais sakais šilelių gražume,

1959, X. 30.

Anykštėnai mini „Anykščių šilelio“ šimtmetį

(Atkelta iš 1 psl.)

Lygliai penkiolikta valandą prasideda mitingas šiam reikšmingam jubiliejui pažymėti. Mitinge dalyvauja Lietuvos TSR Ministrų Tarybos pirmininko pavaduotojas K. Preikšas, „Tiesos“ laikraščio vyr. redaktorius G. Zimanas, Lietuvos TSR Kultūros ministras J. Banaitis, LLKJS CK sekretorius A. Ferencas, Lietuvos TSR Rašytojų sąjungos valdybos pirmininkas, rašytojas Ed. Mieželaitis, žymūs respublikos rašytojai — T. Tilvytis, V. Reimeris, J. Baltušis, Vl. Mozūriūnas, A. Baltakis, A. Miškinis, A. Bieliauskas ir K. Kubilinskas.

Trumpą įžanginį žodį prie mikrofono taria Anykščių rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas drg. A. Ramanauskas.

— Šiandien mes susirinkom prie šios mažytės klėtelės, kur prieš šimtą metų anykštėnas poetas Antanas Baranauskas sukūrė išymų lietuvių literatūros kūrinių, savo garsiąją poemą — „Anykščių šilelį“, kurios posmais didingai apdainavo gražiąją Anykščių žemę, kurios posmuose ikūnyta paprasto žmogaus meilė gamtai, jos grožiui. Dabar neišardomoje tarybinių tautų šeimoje „Anykščių šilelį“ skaito visos broliškosios tarybinės tautos.

Žodis suteikiamas Lietuvos TSR Rašytojų sąjungos valdybos

pirmininkui drg. Ed. Mieželaitiui.

— Kokia maža maža ši lietuviška klėtelė. O koks milžiniškai didingas joje gimė poezijos kūrinys — galiniga giesmė Lietuvos gamtai, žemei, saulei, nuostabūs, nepakartojami miško garsų ir spalvų posmai. Dabar aplink šią klėtelę skamba naujų dainų nauji posmai — dainos apie naują, gražų tarybinį gyvenimą. Amžinai gyva ir Antano Baranausko giesmė, kuri skamba kas kart vis plačiau ir plačiau. Ir kartoja ją, išverstą žymaus tarybinio poeto N. Tichonovo į rusų kalbą, rusas prie Volgos, kalmynas latvis prie Dauguvos, ukrainietis prie Dniepro, gruzinas Kaukazo kalnuose. Šiaudiniai stogai nyksta, ateis laikas — ir jų visai nebeliks. Ateitis priklauso marmurui, betonui... Bet šios klėtelės šiaudinis stogas išliks, kaip amžinai gyva Antano Baranausko giesmė.

— Tad stovėk dar ilgus amžius, — baigdamas kalba drg. Ed. Mieželaitis, — maža didžio dainiaus klėtelė. Ir niekados tegul neužželia takai į šios lietuviškos klėtelės duris.

Rajono vykdomojo komiteto pirmininkas drg. A. Ramanauskas atidengia memorialinę lentą. Visi susirinkusieji skaito joje įrašytus žodžius:

„Šioje klėtelėje poetas Antanas Baranauskas 1858—1859 m. m. sukūrė himną Lietuvos gamtai — poemą

„Anykščių šilelį“.

Simtai anykštėnų, atvykusių svečių tą dieną dar kartą apsilankė A. Baranausko klėtelėje, apžiūrėjo taip kiekvieno širdžiai brangias ir artimas tėvynainio poeto relikvijas. Svečiai iš Vilniaus taip pat lankėsi ir A. Vienuolio-Zukausko memorialiniame muziejuje.

* * *

19 val. į Jono Biliūno vardo vidurinės mokyklos salę vėl gausiai suplaukė rajono visuomenės atstovai svečiai. Čia įvyko didelis literatūros vakaras-koncertas, skirtas A. Baranausko nemirtingosios poemos šimtmečiui pažymėti.

Vakarą skirtą „Anykščių šilelio“ šimtmečiui, atidaro rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas drg. K. Zulonas. Apie poeto Antano Baranausko gyvenimo ir kūrybos kelią bei jo įžymiąją poemą pranešimą skaito Lietuvos TSR Mokslų akademijos lietuvių kalbos ir literatūros instituto vyr. mokslinis bendradarbis filologijos mokslų kandidatas Leonas Gineitis.

Po to įvyko geriausių respublikos meninių jėgų koncertas. Koncerte dalyvavo Lietuvos TSR Valstybinio akademinio operos ir baleto teatro solistai respublikos nusipelnusių artistė Elena Saulevičiūtė, VI-ojo pasaulinio jaunimo ir studentų festivalio laureatas Virgilijus Noreika, tarptau-

tinio konkurso Buda-pešte laureatas Lietuvos TSR Valst. Filharmonijos kvartetas ir VII pasaulinio jaunimo ir studentų festivalio laureatas Vilniaus studentų liaudies instrumentų sekstetas. Pirmą kartą Anykščių scenoje nuskambėjo Glinkos, Haydno, Rubinsteinio, Ciurlionio kūrinių arijos iš Dvariono operos „Dalia“. Ištraukas iš poemos „Anykščių šilelis“ skaitė Lietuvos TSR liaudies artistė Monika Mironaitė. Atsidėkodami už puikų koncertą, Anykščių žiurovų vardu vietos vidurinės mokyklos abiturientai svečiams įteikė gyvų gėlių puokštes.

Plojimais anykštėnai sutiko Tarybų Lietuvos poetą Teofilį Tilvytį, kuris šia proga skaitė savo eilėraščius „Anykščių šilelis“ ir „Anykščių duona“. Pastarasis eilėraštis, kaip papasakojo pats poetas, parašytas remiantis šių metų Anykščių rajono derliaus šventės išpuoliais. „Anykštėnai“ — šis poeto Antano Miškinio eilėraštis buvo parašytas tik prieš dieną, jam atvykstant į šį literatūrinį vakarą, o spalio trisdešimt pirmąją jo su įdomumu jau klausėsi iškilingame minėjime dalyvaujantieji anykštėnai. Savo naujausius eilėraščius literatūriniam vakarui skaitė taip pat poetai Alg. Baltakis, K. Kubilinskas, V. Mozūriūnas ir V. Reimeris.

Z. Mikšys

DIENOTVARKĖJE — BUITINIO APTARNAVIMO KLAUSIMAS

(Anykščių rajono DŽD Tarybos penktojo šaukimo ketvirtoje sesijoje)

Rajono DŽDT sesija apsvaistė gyventojų buitinio aptarnavimo klausimą. Pranešimą apie rajono gyventojų buitinį aptarnavimą skaitė rajono vietinio ūkio valdybos viršininkas drg. Uzdonas. Trumpai apžvelgęs šių metų devynių mėnesių darbo rezultatus, pranešėjas pažymėjo, jog vis dėlto dar daugeliu atvejų gyventojų buitinis aptarnavimas rajone yra nepatenkinamas. Jei mėnesio užduotys, ketvirtiniai planai beveik kiekvienoje buitinio aptarnavimo įmonėje reguliariai įvykdomi ir kartais net viršijami, tai tokiu būdu negalima pasakyti apie užsakymų atlikimo aukštą kokybę bei jų savalaikį įvykdymą. Nors kas metai vis labiau ir la-

biau plečiamas buitinio aptarnavimo dirbtuvių tinklas, tačiau jos dar nėra pajėgios tinkamai aptarnauti ne tik kolūkinio kaimo darbo žmones, bet ir miesto gyventojus. Ypatin gal tai liečia vietinio ūkio valdybos žinioje esančias rūbų siuvyklas, batų dirbtuves, laikrodžių remonto dirbtuves.

Labai keista, kad drg. Uzdonas savo pranešime plačiau nenagrinėjo šių klausimų, nesistengė jų glbiau paanalizuoti, išaiškinti trūkumų tikrąsias priežastis ir kaitininkus ir ieškoti priemonių artimiausiu metu jiems išgyvendinti. Deputatai ir kiti dalyvavusieji sesijoje tikėjosi, jog pranešėjas pasisakys labiau savikritiškai. Deja, didesnę

pranešimo dalį užėmė įvykdyto plano procentų ir gautų piniginių pajamų išskaičiavimas.

Sesijoje kalbėjusieji deputatai griežtai kritikavo vietinio ūkio valdybos vadovus ir darbuotojus.

Kalbėjęs deputatas nuo Niūronių rinkiminės apygardos Nr. 24 drg. Br. Grigaliūnas pažymėjo, jog rimtas stabdys vietinio ūkio valdybos darbe yra besaikis planų vaikymasis.

— Kaip vietinio ūkio valdyba gali girtis ir didžiuliais planų įvykdymu, — pasakė drg. Grigaliūnas, — jei jie yra nerealiūs, per daug maži. O žmogus, norėdamas pasisukti patalą ar kostiumą, priverstas varstyti siuvyklos duris tris, keturias, o kartais

ir daugiau savališkai. Nebe naujiena, jog Anykščių siuvykloje darbai vilkinti, užsakymai atliekami labai nekokybiškai.

Kiek kartų jau buvo kalbėta, žadėta Anykščiuose atidaryti dviračių, motociklų, radijo remonto dirbtuves, cheminę rūbų valyklą, skalbyklą. Bet visa tai pasiliko tuščiomis kalbomis. O tuo tarpu žmonės priversti važinėti Vilniaus ar Panevėžio chemines valyklas, motociklus ir dviračius remontuoti pas privatinius.

Deputatas nuo Voversių rinkiminės apygardos Nr. 30 LKP rajono komiteto sekretorius drg. V. Lukoševičius kalbėjo apie tai, kad Anykščių rajono vietinio ūkio valdyba visiškai

Kai žiema ateis...

Daugelyje rajono kolūkių gaudžia kuliarnosios, beramos į maišus šilumės derliaus grūdus. Tik „Ažuolo“ kolūkyje ramu. Kolūkiečiai, nukasę visuomenines bulves ir sudorę runkelius, veža mėšlą į sklypelius, suarinėja nuosavus arus.

— Nėra ko skubėti, — guodžiamasi kolūkio valdyboje. —

Javai iš klojimų nepabėgs.

Kai valdyba neragina, tai ir brigadininkai iniciatyvos nerodo.

— Šlapi keliai. Su kuliama nepavyks, — aiškinasi pirmosios brigados brigadininkas P. Naura. — Kai pašals, tada kulsime.

Bet jis pamiršta, kad visai nesenai mašinistas J. Sereika su kombainu išvažinėjo

brigadą skersai-lšilgai. Iškulė jis kolūkiečių javus, ir pastatė mašiną. Neturi J. Sereika noro šlapiais keliais važinėti. Visai kitas reikalas buvo, kai kolūkiečiai rublius mokėjo ir dar po puslitrį pastatydavo.

Tebestovi nenaudojama ir kita kuliama — su transporteriu. Tai tikrai gera mašina. Daug žmonių nereikia jai aptarnauti, per dieną net po 10–12 tonų grūdų galėtų prikult. Bet, matyt, ažuoliečiai nepaskaičiuoja, kiek nuostolių padaro graužikai, išsisas paras lukštendami varpas kolūkio klojimuose. Čia neiškulti javai nuo 365 hektarų.

Veltui kolūkyje laukiama pašalo. Kuo greičiau bus pradėta kulti, tuo mažiau nuostolių bus.

R. EIDUKAITĖ,
G. BALAIŠIS

Komjaunuoliai atšventė keturiasdešimt pirmąsias metines

Miesto įstaigų, įmonių, mokyklų komjaunuoliai, profsąjunginių ir partinių organizacijų atstovai susirinko į vietos vidurinės mokyklos salę iškilmingam komjaunimo keturiasdešimt pirmųjų metų minėjimui. Į svečius pas miesto komjaunuolius kartu atšventė šią svarbią šventę atvyko Svėdasų vidurinės mokyklos, „Lenino keliu“, „Bolševiko“, „Anykščių šilėlio“ ir kitų aplinkinių kolūkių komjaunuoliai ir jaunuoliai.

Apie šauniųjų komjaunuolių žygdarbius, jų pasiaukojamą darbą septynmečio baruose, apie rajono komjaunimo organizacijos laimėjimus ir ateities uždavinius pranešimą skaitė LLKS Anykščių rajono komiteto sekretorius drg. E. Vingrienė.

Karštais plovimais ir šiltomis rankų paspaudimais komjaunuoliai sutiko vietos Pionierių namų jaunuosius leni-

niečius, atvykusius šventės proga pasveikinti vyresnįjį brolių — komjaunimą ir palinkėti jam sėkmės tolėsniame darbe.

Daug džiaugsmo ir laimės spalio dvidešimt aštuntoji atnešė komjaunuoliams Dalei Čepukonytei, Aleksandrui Rudokui, Valei Baukytei, Kaziui Magylai ir dar apie 30 kolūkių ir mokyklų jaunuoliams ir merginoms. Svečių išvakarėse jie buvo priimti į komjaunimo eiles ir šiandien jiems visiems iškilmingai buvo įteiktos brangios knygutės su raudonais viršeliais. Naujuosius komjaunuolius sveikino LKP rajono komiteto sekretorius drg. Lukoševičius ir senas komunistas — pagrindininkas drg. Grišk. tas.

Po to medicinos darbuotojų kolektyvo saviveiklininkai minėjimo dalyviams atliko įdomią meninę programą.

Z. MESKENAS

STALINO SRITIS. Puikių rezultatų mažindami produkcijos savikainą pasiekė valstybinės gyvulininkystės stoties darbuotojai. Čia mechanizuoti visi darbo procesai. Melžimas taip pat mechanizuotas. Dabar dvi melžėjos lengvai pamelžia 150 karvių.

Viena geriausių melžėjų Alba Gika nuo metų pradžios jau primelžė po 3200 kg pieno iš karvės.

Nuotraukoje: A. Gika.

S. Gendelmano (TASS) nuotr.

Kultūrinis GYVENIMAS

Kultūros darbuotojai mokosi

Anykščiūose įvyko rajono kultūrinių įstaigų darbuotojų seminaras. Jo dalyviai išlausė keletą pasakytų ir pranešimų. Kultūros skyriaus vedėjas H. Judickas skaitė pranešimą apie kultūrinių įstaigų kadrų auklėjimą pagal LKPK CK VI Plenumo uždavinius. Apie kinofikacijos darbo pagerinimą kalbėjo rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas K. Zulonas. Rajoninės bibliotekos vedėja R. Klimašauskaitė skaitė

paskaitą „Bibliotekų pagalba komunistinių brigadų nariams“.

Seminaro metu veikė valzdinių agitacijos priemonių paroda. Lankytojai gerai įvertino „Pergalės“ ir „Zalgirio“ kolūkių diagramas „Mūsų kolūkio septynmetis“, Mičionių kluboskaityklos stendą „Į kosmosą“, rajoninės bibliotekos diagramą „Mūsų ro-dikičiai“, Černiachovskio vardo kolūkio biuletenį „Savaitės naujienos“.

A. Klaušas

Pradėjo sezoną

Sklemonių kultūros namai, pradėdami naują sezoną, parodė kolūkiečiams ir miestelio gyventojams gražią ir turiningą programą. Dramos ratello nariai suvaldino K. Sajos I veiksmo 2 paveikslų komediją „Seškai“. Pagrindines roles gerai atliko A. Adamonytė (St. Kaupienė), M. Sabaliauskaitė (Irena) ir V. Pabrinkis (F. Siuška). Po komedijos moterų kvartetas padainavo keletą dainų.

V. Paragis

Skaitytojų konferencija

Praėjusį šeštadienį „Pergalės“ kolūkio kultūros namuose įvyko skaitytojų konferencija. Buvo aptartas Alf. Bieliausko roma-

nas „Rožės žydi raudonai“.

Bibliotekos vedėja T. Blažytė plačiai papasakojo romano turinį. Atskirus romano herojus apibūdino

Burbiškio vidurinės mokyklos direktorius P. Čerlauskas, kolūkiečiai I. Janukėnaitė, El. Strazdaitė ir kiti.

V. Rubikis

nesirūpina naujų kadrų ruošimu, jų mokymu. Kiekvienais metais, augant žmonių poreikiams, sparčiai didėja darbų apimtys, auga žmonių skaičius, gi kadrų nėra. Pas mus dar labai trūksta gerų stalių, šaltkalvių, siuvėjų, batsiuvų, tačiau ir vietinio ūkio valdyba, ir plano komisija šį klausimą kažkodėl užmiršo ir skaito antraeilį dalykų. Vietinio ūkio valdyba turi parinkti jaunus, norinčius dirbti pagal tą ar kitą specialybę žmones ir pasiųsti juos mokytis į darbo rezervų mokyklas, kursus.

Kalbėdamas sesijoje deputatas nuo Netikiečių rinkiminės apygardos Nr. 7 drg. M. Daukantas kėlė mintį, jog artimiausiu metu reikėtų susirūpinti kolūkiečių būtinu aptarnavimu. Juk, išskyrus stambesnius apylinkių centrus,

nė viename kolūkyje nėra jokios būtinu aptarnavimo dirbtuvės. Gi čia taip pat gyvena žmonės, kuriems reikalingos ir siuvyklos, ir batų dirbtuvės, ir kirpyklos patarnavimai. Tad kodėl vietinio ūkio valdyba negalėtų ten įsteigti užsakymų priėmimo punkto, diena, kitą pasiųsti kirpėją? Iš to būtų nauda ir vietinio ūkio valdybai, ir žmonėms.

Kolūkiams milijonieriams vertėtų ir patiems imtis iniciatyvos organizuoti savo kolūkiečių būtiną aptarnavimą.

Valstybinės kontrolės komisijos prie Lietuvos TSR Ministrų Tarybos revizorius drg. Sinakovas pažymėjo, jog vietinio ūkio valdybos darbe jaučiamas privatiškumas. Tiesiog juokinga, kuomet vietinio ūkio valdybos žinioje dirbantis laikrodininkas Žilėvičius

visus darbus dirba savo įrankiais, savo pinigais perka laikrodžių dalis, ir už tai iš žmonių lupa didžiulius pinigus. Gi dirba po vietinio ūkio valdybos iškaba. Arba vėl štai kitas faktas. Vietinio ūkio valdybos siuvykloje dirba siuvėjas Lagūnas. Dienos metu jis dirba kalpo kooperuotas amatininkas, o vakare namuose priliūnėja užsakymus, kaip patentuotas privatininkas. Panašiai yra ir su siuvėjais Pakniu ir Vasiliausku. Beje, pastarasis nesenai išsiėmė patentą ir visiškai išėjo iš vietinio ūkio valdybos žinių.

Nejaugi tokie dalykai daro garbę Anykščių vietinio ūkio valdybos iškabal, nejaugi su tokiais kadrais mes galime kovoti už gamybos savikainos mažinimą, už darbo kultūrą, už gyventojų būtinu aptarnavimą?

Jokiu būdu nei!

Rajono liaudies švietimo skyriaus vedėjas drg. Zibutis vietinio ūkio valdybą kritikavo už tai, kad jai priklausančios stalių dirbtuvės beveik visiškai neaptarnauja rajono mokyklų. Vien tik dėl šios priežasties liaudies švietimo skyrius priverstas reikalingą mokykloms inventorių vežti iš Vilniaus, Lazdijų, Rokiškio ir kitų rajonų vietinio ūkio valdybų.

Apie ateities planus, septynmečio perspektyvas gerinant būtiną aptarnavimą rajone kalbėjo rajono vykdomojo komiteto pirmininkas A. Ramanauskas.

Sesija priėmė išsamų sprendimą gyventojų būtinu aptarnavimo pagerinimo klausimu.

M. ZENENAS

NAUJAMETINĘ PRENUMERATĄ PRADĖJUS

Spalio 1 dieną prasidėjusi prenumerata laikraščiams ir žurnalams 1960 metams mūsų respublikoje vyksta su lozungu: — „Kiekvienai tarybinei šeimai laikraščius ir žurnalus!“. Šis lozungas jau beveik įgyvendintas Anykščių rajone, kur iš kiekvieno 1000 gyventojų spaudą prenumeruoja 654. Pagal spaudos platinimą Anykščių rajonas užima 6 vietą

respublikoje.

Atskirai norėtusi pakalbėti apie kai kuriuos leidinius, kurių rajone išplatinama tikrai mažai. Pirmiausia tai liečia žurnalą „Tarybinė mokykla“, kurio individualia prenumerata išplatinama tikrai 23 egzemplioriai. Šis žurnalas yra skirtas mokytojams, švietimo darbuotojams ir jie visi turėtų užsiprenumeruoti savo žurnalą. Tą patį galima pasakyti ir apie žurnalą „Sveikatos apsauga“. Šio žurnalo išplatinta tikrai 24 egz.; mažai išplatinama „Socialistinio žemės ūkio“, „Moksleivio“ ir kitų žurnalų. Galima ir reikia daugiau išplatinti „Tiesos“, „Komjaunimo tiesos“, rajono laikraščio.

Šiuo metu eina į pabaigą biudžetinė prenumerata. Šį darbą reikia kaip galima paspartinti ir užtikrinti, kad nei viena mokykla, kultūros švietimo įstaiga, kolūkis ir t. t. neliktų be jiems reikalingų laikraščių ir žurnalų, skirtų kolek-

tyviniam ir tarnybiniam naudojimui. Bibliotekoms, klubams, kultūros namams, skaitykloms, raudoniesiems kampeliams reikia užprenumeruoti ir tuos pačius populiariausius leidinius, kurių paklausą individualiai prenumeratai patenkinti kol kas negalime.

Reikia suaktyvinti centrinių laikraščių ir žurnalų platinimą rajone. Jų iki šiol išplatinama tikrai mažai. Į visuomeninių spaudos platintojų eiles reikia įtraukti žemės ūkio specialistus, mechanizatorius, klubų skaityklų vedėjus, pirmines komjaunimo organizacijas.

Išnaudojus visas esamas galimybes, Anykščių rajonas tikrai pavys ir pralenks pirmaujančius respublikos rajonus. Tarybinė spauda pasieks kiekvieno darbininko, tarnautojo, valstiečio šeimą.

P. Maišelis
LTSR Ryšių ministerijos, respublikinės „Sąjunginės spaudos“ direktijos instruktorius

RADINYS

Anykščių milicijos skyriaus darbuotojas Vyt. Kiela rado piniginę su pinigais. Pamestam siūlome kreiptis į milicijos skyrių, pas budinti.

Stavropolio kraštas yra vienas rajonų, aprūpinančių sėklą šalies centrinius ir rytinius rajonus. Didžiausias krašte Apolonsko elevatoriums jau priėmė iš kolūkių ir tarybinių ūkių tūkstančius tonų „VIR-42“ veislės sėklinių kukurūzų.

Visi sėklos priėmimo, apdorojimo ir paruošimo išsiuntimui darbai yra mechanizuoti.

Nuotraukoje: krašto kolūkių ir tarybinių ūkių automašinos atvežė naujojo derliaus sėklinius kukurūzus į Apolonsko elevatorių.

V. Michalevo (TASS) nuotr.

Geografų ekskursijos

Anykščių J. Bilūno vardo vidurinės mokyklos geografai, vadovaujami būrelio vadovo Rinkevičienės, suruošė ekskursiją Svėdasai — Rokiškis. Svėdasuose mes apžiūrėjome geografų aikštelę. Aikštelėje buvo atvaizduota jūra su įlankomis ir įtekančiomis upėmis iš kalnų. Rokiškyje apžiūrėjome geografų aikštelę ir

pačią mokyklą. Mokykloje susipažinome su daugeliu mokinių, pasikeitėme adresais. Aplankėme ir seną revoliucionierių Antaną Kurkietį. Jis papasakojo mums apie praeitį, apie sunkią darbo žmonių kovą dėl Tarybų valdžios.

Kupini naujų jėgų ir išpūdžių grįžome į mokyklą tęsti mokslo. R. ILIŠKAITE

MOKSLAS ir Technika

Nuostabi plėvelė

Ko tik neišgalvodavo žmogus, slekdamas sulaukyti birų dykumos smėlių, paversti ji derlingais laukais. Tačiau rezultatai buvo menki. Pastaruoju metu mokslininkams į pagalbą atėjo sintetinė chemija. Pasirodė, kad vienas iš polimerų turi nuostabią savybę: pakanka šios medžiagos turintį skystį ištaškyti ant smėlio sklypo, kai jis greitai apsidengia plona, cementą primenanti, plutele. Ši pluta ne tik sutvirtina gruntą, bet ir patrešia jį, tuo pat metu praleisdama vandenį.

Neseniai TSRS Mokslų akademijos ekspedicija išbandė naująjį preparatą Kuršių nerijoje. Bandymai buvo sėkmingi.

Automatas, neleidžias miegoti

Lėktuvai skrenda stratosferoje. Lakūnas pavargęs, jis nori miego. Noras miegoti gali kilti ir dėl to, kad kabina nepakankamai hermetiška, ir iš jos išsina deguonis. Kaip kovoti su mieguistumu? Amerikoje sukurtas prietaisas, kuriame įrengta speciali signalinė lempučių-akutė. Per nustatytus laiko tarpus ši „nesnaudžianti akis“ mirkteli pilotui, tarytum klausdama: „Ar nemiegi kartais, gerbiamas?“ Jei lakūnas nepaspaus specialaus mygtuko ir tuo pačiu neatsakys į lempučių signalą, prie pat jo ausies pradės kaukti sirena. O jeigu lakūno nebėgi išbudinti ir sirena, tai pradeda veikti specialus mechanizmas, kuris išmeta lakūną kartu su visa kabina parašutu.

Apmušalai vietoje baterijų

Neseniai inžinieriai paruošė originalią patalpų apšildymo sistemą, kuri nereikia baterijų. Karštas oras per specialius kanalus patenka į tuščiaidures plokštes, perdengimus, šildo juos ir tuo būdu įšildo visą patalpą. Neseniai vieno Maskvos instituto mokslininkai darbuotojai pasiūlė ir kitą būdą. Iš specialių sintetinių medžiagų — polimerų jie sukūrė tokias

apmušalus, kurie su šilumos reguliatorių pagalba palaiko patalpoje reikiamą temperatūrą. Šie apmušalai tai trijų sluoksnių gumos lapai. Vienas jų sluoksnių sugeba praleisti elektros energiją, ir tuo pačiu įkaista iki 40 laipsnių. Tokius apmušalus galima naudoti apšildant ne tik gyvenamąsias patalpas, bet ir traukinio vagonus, lėktuvus, automobilius.

Įdomus bandymas

Amerikos mokslininkai pavyko grąžinti gyvybę gyvulių ir žmogaus ląstelėms, kurios metus laiko buvo užšaldytos.

Kaip praneša agentūra Frans Pres, šį įdomų mokslinį eksperimentą atliko mokslininkas G. Merimenas iš Betesdos (Merlendo valstija) medicinos mokslinio tyrimo instituto. Kalbėdamas JAV Nacionalinėje mokslų akademijoje, Merimenas pranešė, kad jis už-

šaldė žiurkės ir žmogaus raudonuosius kraujo kūnelius, pašalino iš jų vandenį ir po to paverė juos milteliais konservavimui. Po metų Merimenas paverė miltelius skysčiu ir konstatavo, kad kraujo kūneliai gyvena toliau ir net nepaseno.

Prieš 170 milijonų metų

Centrinės Argentinos vakaruose Harvardo universiteto mokslininkai aptiko negyvenamą slėnį, nusėtą kaulais gyvulių, gyvūnų daugiau kaip prieš 170 milijonų metų.

Kai kurie iš tų kaulų priklausė vienai iš roplių rūšių, kurie, pagal savo skeleto sandarą, priminė žinduolius. Tai buvo gyviai, panašūs ir į driežą, ir į šunį. Jie judėjo keturiomis kojomis ir buvo plėštiniai. Skeleto ir kaukolės sandara rodo, kad tai buvo kažkas tarpinio tarp roplių ir žinduolių.

Paskutiniaisiais metais atliktas nemažas darbas gerinant gyvulininkystės fermų priešgaisrinį stovį. Bet yra dar nemaža kolūkių, kurių vadovai abejingai žiūri į gyvulininkystės fermų priešgaisrinę apsaugą, nenori suprasti, kad fermoje kilęs gaisras gali žymiai pakirsti kolūkio ekonomiką.

„Ateities“ kolūkyje, įtrenkus žaibui, užsidegė kiaulidė. Sutramdyti ugnies siautėjimą buvo sunku, nes vienintelis vandens prūdas buvo dumbliais užžėlęs, niekad nevalytas. Tokia kolūkio vadovų nerūpestinga pažiūra į gyvulininkystės fermų

Mūsų imtynininkai Šiauliuose

Dvi dienas Šiauliuose vyko respublikinės jaunių asmeninės komandinės klasikinių imtynių pirmenybės, kuriose dalyvavo geriausi imtynininkai iš Vilniaus, Kauno, Šiaulių, Panevėžio ir kitų miestų. Jau antri metai iš eilės tokio masto varžybose dalyvauja ir mūsų imtynininkai. Nors mūsų ko-

manda respublikinėse varžybose dalyvavo ne stipriausios sudėties, bet atskiri sportininkai pasirodė neblogai. Dėmesio centre buvo brolių Algio ir Vilniaus Raupelių dvikova. Algis startavo mūsų komandoje, o Vilnius gynė Kauno miesto garbę. Niekas net neabejojo Kauno miesto čempiono V. Rau-

pelio pergale. Bet Algis, ryžtingai sukovojęs, antroje minutėje netikėtai pasiekė pergalę. Po to jis pasiekė pergalės prieš šiaulietį ir klaipėdietį, bet pralaimėjo daugkartiniam respublikos jaunių čempionui Partnenkai (Vilnius). Tokiu būdu Algis Raupelis iškovojo II-ąją vietą respublikoje. Pirmoji vieta šiame svorėje atiteko Partnenkai.

Neblogai pusvidutiniame svorėje pasirodė anykštėnas Baniūnas, nugalėjęs klaipėdietį Vaičių ir savo svorėje užėmęs 5-tą vietą. Sėkmingai varžybose debiutavo visų lengviausio svorio imtynininkas Sarmolotovas, lengvasvoris Rutkauskas ir kiti. Komandiniai anykštėnai pralaimėjo Vilniaus, Kauno ir Šiaulių imtynininkams, bet geriau sukovėjo kaip uostamiesčio ir Panevėžio sportininkai.

J. Pajarskas

METRIKACIJOS

BIURE

Anykščių metrikacijos biuras gavo pareiškimus sekančioms santuokoms registruoti:

1. Žeimio Vinco, Simo s., gyv. Anykščių raj., Seiminių apyl., Kuniškių km., su Milienyte Gėne, Serafino d., gyv. Anykščių raj., Juškonų apyl., Kurklių km.

2. Abramovo Artimo, Vasilijaus s., gyv. Anykščiuose, Paupio g-vėje, 4-4, su Orlova Daria, Dorofėjaus d., gyv. Anykščiuose, Leliūnų g-vėje Nr. 9.

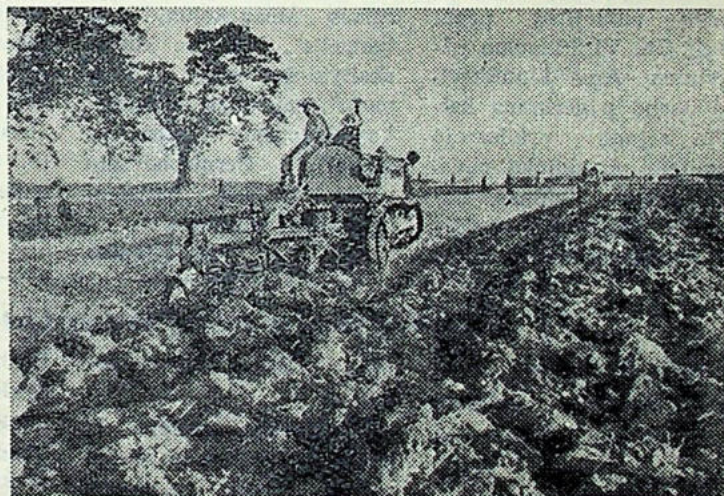
3. Orlovo Naumo, Filomeno s., gyv. Troškūnų raj., Viešintų apyl., Balčiūniškių km., su Blinovaite Tane, Artimo d., gyv. Anykščių raj., kolūkyje „Aušra“.

Santuokos bus registruojamos 1959 m. lapkričio 22 d.

Vietnamo Demokratinės Respublikos žemės ūkis aprūpinamas technika. Neseniai į Jen-So kalme (netoli Hanojaus) atvyko traktorai.

Nuotraukoje: traktorai ari laukus.

Vietnamo informacijos agentūros nuotr.

Užtikrinkime gyvulininkystės fermų priešgaisrinį saugumą

Paskutiniaisiais metais atliktas nemažas darbas gerinant gyvulininkystės fermų priešgaisrinį stovį. Bet yra dar nemaža kolūkių, kurių vadovai abejingai žiūri į gyvulininkystės fermų priešgaisrinę apsaugą, nenori suprasti, kad fermoje kilęs gaisras gali žymiai pakirsti kolūkio ekonomiką.

„Ateities“ kolūkyje, įtrenkus žaibui, užsidegė kiaulidė. Sutramdyti ugnies siautėjimą buvo sunku, nes vienintelis vandens prūdas buvo dumbliais užžėlęs, niekad nevalytas. Tokia kolūkio vadovų nerūpestinga pažiūra į gyvulininkystės fermų

priešgaisrinį stovį kolūkiui brangiai kainavo. Gaisro metu sudegė kiaulidės pastatas ir dalis kiaulių.

Galima būtų nurodyti nemažą pavyzdžių, kaip kuriuose kolūkiuose nesirūpinama fermų priešgaisrine apsauga. Juk dar daug kur nėra vandens rezervuarų bei žaibolaidžių, o taip pat ir priešgaisrinio inventoriaus.

Tam, kad gyvulininkystės fermose gaisrams būtų užkirstas kelias, reikia fermų aplinką reguliariai valyti nuo šiaudgalių ir degamųjų atliekų. Visi gyvulių patalpų vartai bei durys turi atsidarinėti

lauko pusėn. Jų niekuo negalima užkurti. Krosnys ir dūmtraukiai pašarų virtuvėse turi būti nuolat prižiūrimi, o atsiradus plyšiams bei apgriuvimams — remontuojami.

Nesant gyvulių patalpose elektros, reikalinga naudotis tik tvaringais „Sikšnosparnio“ tipo žibintais. Negalima naudotis apšvietimui žvakėmis, spinksu-

lėmis, žibalinėmis lempomis, statyti ant grindų, edžių, barjerų ir pertvarų uždegtus žibintus.

Gyvulininkystės patalpose draudžiama rūkyti. Užšalusį vandenį kiekio vamzdžių atšildymui negali būti naudojamos lituojamosios lempos.

Tik griežtai laikydami priešgaisrinę apsaugos taisyklių, užtikrinsime kolūkių turto išsaugojimą nuo gaisrų.

St. GRINEVIČIUS
Priešgaisrinės apsaugos inspektorius

Redaktorius St. VINCIONAS

Anykščių raikopsajunga parduoda organizacijoms ir privatiems asmenims statybines kalkes. Vienos tonos kaina 282 rubliai.